

folkning spise Margarine og argentinsk Kød for at sætte det danske Landbrug i Stand til at udføre det danske Smør og Kød o. s. v., o. s. v. I de Tider var der ikke fra den Fløj nogen Tvivl om, at man burde gøre, hvad man kunde gøre, for at en Erhvervs-gren, der trængte til en Haandsrækning, kunde komme til saa godt som muligt at udnytte de Chancer, den havde. Det forekommer mig derfor, at det er en besynderlig Adfærd, naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup, endda just fra et Landbrugssynspunkt, mener at burde stille sig i Vejen for Foranstaltninger, hvis Hovedformaal er at bringe mere Produktion, mere Omsætning og mere Arbejde i Gang til Gavn for det hele Samfund.

Den højtærede Handelsminister gjorde i sine Bemærkninger før ogsaa et Tilløb til at svare paa det Spørgsmaal, hvorfor Venstre i August 1922 gennemførte denne Importreguleringslov, som man nu saa stærkt angriber. Den højtærede Minister sagde, hvad rigtigt var, at han havde jo ikke Ansvaret derfor og kunde i og for sig ikke sige noget om, hvorfor man gjorde det; men han tilføjede, at han syntes bare, vi skulde takke, fordi det var gennemført. Ja, det gjorde vi fra vor Side ogsaa i 1922 — men det ved den højtærede Minister ikke, thi da var han her ikke —, vi takkede Venstre for, at det havde betraadt den eneste rigtige Vej. Men Konsekvensen af, at vi takkede den Gang, er ogsaa nu, at Venstre faar Utak, fordi det ophæver Importreguleringen. Det er saa lige til, at jeg forbavsnes over, at den højtærede Minister ikke kunde forstaa det. Den højtærede Minister mente endvidere at kunne fastslaa, at jeg havde givet et vist Tilsagn om at gaa med til Toldsatser, naar de bare var tilstrækkelig høje. Jeg vil fraraade den højtærede Minister at forsøge sig i den Art Fortolkning; det er han vist ikke bevandret nok til at kunne. Der er ikke fra min Side gjort nogen som helst Indrømmelse i saa Henseende; jeg har tværtimod sagt, at jeg vilde hverken personlig eller paa mit Partis Vegne tage Standpunkt til noget, som jeg ikke kendte. Men jeg sagde, at hvis man mener at kunne afløse Importreguleringen med noget andet, der skulde virke paa samme Maade, vilde det blive nødvendigt at komme til høje Toldsatser; for ellers vilde de ikke virke. Hvorledes vi vil stille os, har jeg intet sagt om; det siger jeg, den Dag den højtærede Minister eller en anden kommer og forelægger os Forslaget. Den højtærede

Handelsminister vendte igen tilbage — han havde faaet et vist Samvittighedsnag — til sine Bemærkninger om Kvinderne, og han forklarede, at Meningen var blot, at Familieforsørgere dog var at foretrække fremfor Kvinder i Spørgsmaalet, hvem der fik Arbejde eller ikke. Jeg har fremhævet, at i Tobaksindustrien og i forskellige andre Industrier er Hovedmassen af de Kvinder, der beskæftiges i Faget, Forsørgere; det er i stor Udstrækning Enker og enligstillede Kvinder med Børn; og det kan være fuldstændig ligegyldigt for Børnene, om de er sat i Verden med to Forældre eller kun med een. Det faktiske er i alt Fald, at Tusinder af Kvinder paa fuldt ud hæderlig Maade forsørger deres Familie, et eller flere Børn, og at disse Kvinder er fuldkommen lige saa berettigede til at komme i Betragtning, naar der er Tale om at komme i Arbejde, som andre, mandlige Forsørgere, kan siges at være. Jeg advarer derfor den højtærede Minister mod fortsat at gøre den Slags Adskillelse. Naar han ser, der er Tale om, at nogle Arbejdere er kommet i Arbejde, er det lige godt, enten det er Kvinder eller Mænd; de er ofte i begge Tilfælde Forsørgere. Den højtærede Minister beroligede os med Hensyn til, hvorledes Toldforhøjelser vilde virke, overfor den Frygt, der var kommet til Orde om, at Toldforhøjelser maaske kunde komme til at virke lige saa farligt som Importregulering overfor Udlandet. Angaaende Indsigelser fra Udlandets Side mente den højtærede Minister, at det vilde der jo ikke blive Tale om, fordi disse Toldsatser vilde blive ens for alle. Men det er jo netop det, der har været Ulykken ogsaa ved Importreguleringen, at den virkede ens for alle, baade de valutastærke og de valutastæve Lande, og at der i en vis Situation, i alt Fald fra den ene af disse to Grupper, har været rejst Indsigelse, fordi man behandlede Parterne lige. Men ved Forhøjelse af Toldsatserne vilde Forholdet muligvis blive endnu grellere; saa vilde de valutastærke Lande med samme Ret som hidtil, hvis de overhovedet har haft Ret i saa Henseende, kunne beklage sig, fordi de valutastærke Lande stilles lige med de valutastæve. Jeg anerkender ikke Berettigelsen af en saadan Indsigelse; men hvis den trods denne Mangel paa Berettigelse er fremkommet, saa vil en saadan Indsigelse ogsaa komme, hvis man tænker sig betydelige Toldforhøjelser; thi saadanne vilde uvægerlig komme til at virke paa samme Maade som Importreguleringen, nemlig spærrende for den udenlandske Konkur-